

תירגול ביריות-שדה

תבוצענה בתנאי קרב. הצלחת האימון תהא תלויה במישרין, במידת העמל וההכנה שהושקעו בתרגילים. אין להציב מטרות מעבר לטווח היעיל של הנשק שאותו מפעילים; הטווח של כיתה רובאית צריך להיות לכל היותר 600—500 מטר.

הכנות מקדימות לקראת יריות-שדה

1. השטח:
 - א. על מנת להפיק את מלוא התועלת מתרגילי היריות בשדה, רצוי לבצען בשטח שונה מזה שבו חונה או מתאמנת בדרך כלל היחידה.
 - ב. רצוי שהשטח יהיה מבוחר, גלוי, עם צמחיה מגוונת ואפשרות תצפית עד 800—1000 מטר.
 - ג. עליו להיות במקום מרוחק ממקום-ישוב, לבל יהיה חשש של פגיעה באזרחים.
2. הציוד:
 - א. מטרות-דמות מס. 2, 3, 4, 5, 6, תוצבנה בחלקן פזורות ומורכבות על מוטות ארוכים וקצרים, ובחלקן מרוכזות בקבוצות של 2—3 או 4—5 מטרות לביום מבנים שהאויב עלול להשתמש בהם.
 - ב. קבוצות של מטרות-דמות נופלות.
 - ג. גלמים.
 - ד. מסך לקליטת כדורים.

אמצעי זהירות

1. לבטחון האנשים העובדים ליד המטרות, יש להפזר שוחות-נשק עמוקות וצורות מן הרגיל, אך אין כל צורך בבונקרים מיוחדים.
2. אין לפתוח באש אלא לאחר שהאחראי למטוח וידא שאין אנשים על פני השדה וכולם תפסו מחסה.
3. על האחראי למטוח לקבוע סימנים מוסכמים להתחלת היריות, הפסקתן וסיומן ולודא שאלה מובנים ומוכרים לכל הירורים והמשתתפים.
4. למרות האופי הטקטי אשר יש ליריות-השדה, הרי כל הפקודות לאמצעי-הבטחון במטחנים חלות גם על מטוחי-השדה.

דוגמאות של תרגילים

תרגיל א' — האויב מיוצג על-ידי קבוצה אחת של מטרות מוסתרות למחצה, אך הניתנות להפגע באש. אתה מציין למפקד יחידת-האש את המטרה.

אחד הדברים בהם חייבים אנו להשתלם — הוא משמעת האש של הפרט ובקרת-האש על ידי מפקד יחידת האש. אציין כמה דוגמאות: לא פעם קרה ועל אויב בודד, שהופיע במרחק של 1000—1500 מטר, נפתחה אש על ידי מן דהוא ואילו מצטרפות אחר-כך יריות מכמה עמדות וסוגי נשק שונים.

יש ובלילה, בחזית סטטית בשטח בנוי, נזרק רימון על ידי האויב — וכל העמדות שבקרבת מקום ההתפוצצות פותחות באש. ואף קרה שמרבית תחמושתה של יחידה מתקיפה הוצאה בשלב הראשון של ההתקפה, מבלי לגרום לאויב אבידות כל שהן. לא אחת בוזבוזו כמויות עצומות של תחמושת ללא צורך וללא תכלית ועמדותינו נתגלו — מחמת זעזר, משמעת-אש ואי-היכולת לנצור את האש, לכונה ולהתאימה לסוג המטרה שהופיעה. לא פעם נפתחה האש מוקדם או מאוחר מדי, במקום לירד במהלומה פתאומית על ראש האויב.

לעולם אין לשכוח כי על יחידת-האש להוות בוצה לוחמת המוכשרת לתת אש יעילה תחת קרת מפקדה הישיר. הסיבה העיקרית לכשלונות אלה טמונה בכך שהאימון וההכשרה ביריות-שדה, והן השלב המתקדם ביותר באימון החייל בשימוש בנשק, לזקים בחוסר תשומת-לב מספקת. גם יחידות, שמפקדיהן השתדלו לגוון ולקדם את אימון גשיהם, נפסק האימון, לעתים קרובות, דוקא לפני לב אחרון וחשוב זה.

ברצוני להביא להלן מספר תרגילים, ודרך יצועם, אשר יאפשרו למפקד להתגבר על תקלה זו תקופת האימונים, — ולהגיע לרמה גבוהה של שמעת-אש ובקרת-אש בקרב.

בטרם יגש המפקד לבצע תרגילי יריות-שדה, ליו לודא שכל המפקדים של יחידות-האש מסוגלים גם לציין מטרות, כך שאנשיהם יוכלו להבחין בהן ויהי-דביה. יש לתרגל ולחזור ולתרגל את מפקדי-יחידות שוב ושוב, עד אשר תהיה התאמה והבנה גם לבין אנשיהם, ופקודותיהם תהיינה ברורות צרות ככל האפשר. המגמה היא שכל איש בכיתה יה מוכשר לציין מטרה.

רק לאחר שהאנשים שולטים בתורת מתן-אש תר לעבור ליריות-שדה, וערכן יהיה רב רק אם

הערות כלליות

אחרי כל תרגיל יש לערוך סיכום ודיון, שבו יכללו הפרטים הבאים:

1. פקודות ומפקד-הכיתה — האם היו ברורות ומובנות על נקלה.
2. קצב וסוג האש — ההתאים לסוג המטרה.
3. בקרת-אש.
4. יעילות האש — לאחר בדיקת-המטרה והמסך.
5. שדאות-הפרט — הגישה לעמדה, ההסתרה, העלמת-הפרט, החלפת העמדה לאחר יריית מספר כדורים, ועזיבת העמדה.
6. שליטה בכלי-הנשק.

התרגילים שהובאו לעיל מהווים רק כמה דוגמאות, ועל המפקדים לגוון אותם ולשפרם במשך תקופת האימון.

רצוי שבתרגילים אלה תופיע גם „מטרה מפתיעה“ בצורת גולם או מספר גלמים (הנגררים בחבל על ידי האנשים שבחפירות), הבאים לייצג אויב זוחל, המנסה להתקדם לעבר עמדותיך.

רצוי למתוח, מאחורי המטרות, מסך שקוף, בערך בגובה שבו היו עלולים הכדורים שאנשיך יורים להשפיע על האויב ולהכריחו להוריד את הראש. אחרי כל תרגיל יש לערוך סיכום ולבדוק את התוצאות על המטרות. וכן לקחת בחשבון את הפגיעות במסך.

הוא מביא את אנשיו, בהסתרה, למחסה (באם לא נמצאו במחסה מתאים לפני-כן), נותן פקודת בקרת-אש ומעסיק את המטרה בסוגי-האש המתאימים.

תרגיל ב' — לאורך „עמדות“ האויב מפורזות
מטרות-דמות מוסתרות למחצה מראיה אך הניתנות להפגע באש. מצינים את העמדות למפקד הכיתה והוא פועל ומעסיק את המטרות כבתרגיל א', עד אשר מופיעה „הפרעה“ מן הצד“ בצורת 3 דמויות המיצגות חוליה מקלעית אויבת באחד האגפים. מפקד הכיתה חייב לשקול במהירות, לחלק את האש או להעסיק את כל המטרות גם יחד.

תרגיל ג' — הכיתה נעה במבנה קרבי כששני גששים הולכים לפניו. כ-400—500 מטר לפני המטרה „מרגישים“ הגששים ב„אויב“, הגששים קובעים את הטות עד לאויב על ידי יריית מספר כדורים למקום. מיד לאחר שהגששים ציינו למפקד הכיתה את המטרה, הריהו מביא את האנשים בהסתרה לעמדות מתאימות ומעסיק את המטרה באש.

תרגיל ד' — אנשי הכיתה מעסיקים באופן עצמאי מטרות הנעות אנה ואנה בחפירות. זמן התגלות המטרה הוא 5 שניות לערך. בתחילת התרגיל ניתנת פקודת בקרת-אש לפרט, וכל אחד מעסיק את המטרה שבגורתו, או את המטרה הנושאת מספר או סימון מיוחד. בתרגיל זה אין לירות בטווחים העולים על 200—300 מטר.

הלל בירגר

מפות עבירות-הקרע

הטופוגרפיה בפני צרכיה המיוחדים. לכל-יורב רבים יש כושר מסע על פני רוח-בו של שטח והם אינם כפופים לדרכים מותקנות, ונוצר ההכרח של התמצאות במדבר לפי השיטות של ניווט ברחבי הים הפתוח.

אולם לא בכל מקום ולא בכל שעה יוכל לעבור כל-יורב הגלגלי או הזחלי. ומכאן נבע הצורך לברר ולקבוע איזה הם השטחים והתנאים המתאימים לתנועת כל-יורב, ולסמנם במפה — מפת עבירות-הקרע.

נפתח הפעם בדוגמה שתסביר הן את עצם הבעיה והן את חשיבותה. הצורך מראה את מפת הקרקע של סיציליה, שהותקנה, בשעתה, לשם תיכנון הפלישה לאי. המפה מראה את פנים האי כהררי ומוקף על-ידי איזור החוף, שקרקעיתו היא

הטופוגרפיה היא מקצוע-עזר בחינוך החייל והמפקד למילוי תפקידם, אך עם זאת הריהי מהווה גורם יסודי בתיכנון פעולה צבאית ובביצועה. למעיין השטחי יש ונדמה כי תפקידה והיקפה של הטופוגרפיה מוגבלים הם וכי אין מה לחדש בה. ולא היא.

השינויים הכבירים בשיטות הלחימה ובציוד שחלו במלחמות האחרונות — השפיעו השפעה רבה גם על מקצוע זה. התפתח השימוש באזימוט להתמצאות בשטח וקביעת המטרות; השיטות החדשות של התקנת מפות והדפסתן (וכן התקנת מפות בולטות) הפכוה לתעשייה ענפה שהצורך בה גדל והולך. התפתח והסתעף מקצוע חדש לסיור השטח ותיאורו, והתקנת המפות ממנו — הוא הצילום מן האויר. המלחמה הממוכנת העמידה אף היא את